

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 listopada 2010 r., skargi „D.(...)” - Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt X Ga (...) wydanego w sprawie „D.(...)” - Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. przeciwko P. W. o zapłatę,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

W związku ze skargą powódki D.(...) Sp. z o.o. w G. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 25 marca 2010 r. należy zważyć, co następuje.

Skarga o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem w części określającej jej istotę (jej treść), w której należy wykazać, że spełnia warunki przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt 1 - 6 k.p.c., powinna zawierać między innymi przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie (art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c.).

Wymaganie określone w art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c. jest spełnione wtedy, gdy skarżący określili, na której z opisanych w art. 424⁴ k.p.c. podstaw opiera skargę, wskazując konkretne przepisy ustawy, które zostały naruszone oraz wyjaśni na czym to

naruszenie polegało. Skarżący wskazał jedynie, że „opiera skargę na podstawie naruszenia przepisów prawa procesowego, które to naruszenie miało wpływ na treść zapadłego wyroku”. Skarżący nie sprostął więc opisanemu wymaganiu, a Sąd Najwyższy nie jest powołany, ani uprawniony do rekonstruowania podstaw skargi z zamieszczonych dopiero w jej uzasadnieniu wywodów bądź - jak to uczynił skarżący - .fragmentów uzasadnień orzeczeń Sądu Najwyższego .(por. postanowienie SN z dnia 9 lipca 2008 r., V CZ 41/08, niepubl.). Ponadto przyjęcie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem do rozpoznania może uzasadniać, nie jak uważa skarżący, naruszenie przepisów prawa procesowego, które miało wpływ na treść zapadłego wyroku, ale uchybienie procesowe, które spowodowało niezgodność orzeczenia z prawem (por. wyrok SN z dnia 9 października 2006 r., II BP 8/06, OSNP 2007, nr 19-10, poz. 275).

Opisanego braku skargi nie sanuje okoliczność, że wskazane zostały przepisy prawa, z którymi w ocenie skarżącego zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, ponieważ wymagania skargi wskazane w art. 424⁵ § 1 pkt 2 i 3 k.p.c. są niezależne od siebie i spełniają, jako istotne elementy skargi, różne funkcje (por. postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 140).

Z przytoczonych względów, na podstawie art. 424⁸ § 1 w zw. z art. 424¹ § 1 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 25 września 2010 r., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.